

כי אברהם ו יצחק הם חסיד וגבורה שהם יחד עם יעקב, ויעקב בחינת התפארת התאחד עם המלכויות וכל החג"ת משפייעים במלכותו.

הנערים מתרכבים מהמלכויות ומשפייעים לארץ

לבדך דאיינון נערם מתרכון פרק א יאות לאחר שאלה
הנערים מט"ט וסנד"ל מתרכבים מהמלכויות בראו, **בדין זידגו לרבות**
בקרב הארץ הם משפייעים בקרב הארץ דהינו ביבשה ולא בים. **ארחא**
דונגיון לאסגאה גו מײין, זאי נפקן מגו מײַן ליבשטא,
מיזיד מטהין דרך הדגים לגודל בתוך מים ואם יצאו מהם ליבשה מיד יموתו. **אלין**
לאו הבי, אלא איינון מון ימא רבא, וסיגיאו דלהוזן
לאפשר וילאסי בקרוב הארץ איהו. מה דלית הבי
בל נוגין דעלמא אבל אלה הנערים אינם כך אלא הם מהם הגודל שהיא
בחינת המלכויות, והגדול שלהם הוא לפרות ולגדול בקרב הארץ התחתונה להמשיך רוחות
ונسمות לבני אדם, מה שאין כן בשאר המלאכים שאין להם כח זה.

בן פורת יוסף היסוד נסתור בין נו"ה

מה כתיב לעילא, זיברך את יוסף ויאמר פא, ולא
אשבחן לייה הבא ברכאנן, דהא לבדך ברכיך לייה,

* * * אור הרשב"י * * *

[פא] בראשית (כח פסוק טו טז) ויברך את יוסף ויאמר האלים אשר הרתלו אבתי

* * * הלימוד היומי * * *

* * * נתן להקדיש עבור הנצחות או לרופואה / העלחה טל' 02-6249000 * * *

דָבְתִּיב, (בראשית מט) **בֵּן פֹּרֶת יוֹסֵף.** בפסוקים אלו כתוב שבירך אותו ולא מצינו מה בירך אותו רק אח"כ כשבירך את שאר האחים בירך גם את יוסף ואמור בן פורת יוסף וכיו' **אֲלֹא,** **כִּיּוֹן דָּבָרִיךְ לְאַלְיָן גַּעֲרִים, לְיוֹסֵף בָּרִיךְ.** **הַאֲלֹא יִכְלֵי לְאַתְּ בְּרָכָא,** **אֲלֹא מַגּוֹ יוֹסֵף,** אלא כיון שהוא בירך למ"ט וסנד"ל בהכרח שבירך ליוסף שהוא היסוד שהרי ברכות נמשכת להם מהמלכות ואינם יכולים להתרברך אם לא ישפייע היסוד בממלכות **וּמַגּוֹ דָאִיהוּ בְּטֻמֵּירֹו, וְלֹא אַתְּ חַזִּי לְאַתְּ גָּלָאָה, בְּתִיב בְּטֻמֵּירֹו** ולפי שהיסוד הוא נסתה וננתן בין הנו"ה ואין ראוי לגנותו מפני החיצונים שלא ינקו ממנו על כן הברכה היא נעלמת, **וַיִּקְרָא בְּחַם שְׁמֵי וְשֵׁם אֲבוֹתֵי** ولكن אמר ויקרא בהם שמי ושם אבותי היינו חג"ת ולא הזוכר יוסוף, (לכטאה עלייה) **מִן הָאָבוֹת מִתְּבָרְכָן, וְלֹא מִאָתָר אֲחֶרְא** אמnum ודראי שאע"פ שבא השפע מהיסוד הברכה היא מהאבות חג"ת שהם המשפיעים בו ולא מקום אחר. **בְּקָרְבָּהָרֶץ,** **הָא הָוָא בְּסֹ�יא לְחַפְּאָה מָה דָאַצְטָרִיךְ** הארץ היא הממלכות והיא כיסוי לבסות את היסוד הצעריך כיסוי.

* * * אור הרשב"י *

ולכן ביאר "זהນון בענייני כי בתיבה ויברך רשם הכתב כי בירך ליוסף שהיה תמיד מבורך.

עוד יתבאר על פי דבריהם שאמרו (ב"יר פ' ל"ט) שפתח הברכות היה ביד אברהם ומספרו ליצחק ויצחק מסרו ליעקב (שם פ' ס"א) ויעקב מסרו ליעוסף, והוא אומרו ויברך וגוי פירוש מסר בידו מפתח הברכות".

לפני אברהם ויצחק האלהים דרצה ATI מעודע עד היום הזה: המלאך הנאל ATI מכל רע יברך את הנערם ויקרא בהם שמי ושם אבותי אברהם ויצחק וידנו לרוב בקרב הארץ. והרמב"ן פירש שהברכה הייתה מה שבירך את בניו ע"ב.

ואילו האור החמים הקדושים כתוב "ואין הדעת נוחה בוה כי למה לא יתרברך יוסף עצמו בדברים הנוגעים אליו בפרותות".

הלייְמוד הַיּוֹמִי

טוב עין הוא יברך הוא יברך ברכת המזון

אתו ונש��והו במלוך מין, באו רבי יצחק ורבי יהודה ונש��והו בבחילה
 אמרו, הבו ונבריך אמרו בוואו ונברך ברכת המזון. **אמר**
איהו, אנא אברך, דכל מה רשותן עד הבא מנאי
הזה, ואקיעם כי אמר להם הינוקא אני אברך כי כל הדברים תורה ששמעתם
 בסעודת היה ממני ואקיים כי את הפסוק (משל כי) **טוב עין הוא יברך,**
קרי ביה יברך אל תקרי יברך אלא יברך לומר הוא יברך את ברכת המזון.
מאי טעם. **בגין נתן מלוחמו לדל.** **מלוחמא ומיכלא**
דאורייתא דילוי אבלתוין ומה הטעם שהוא יברך, לפי שתנתן מלחמו לדל,
 ואתם אכלתם מהלחם ומأكلת התורה שלי ולמי מגיע לברך. **אמר רבי יהודת.**
ברא רחימא דקדשא בריך הוא, הא תנינן אמר לו רבי יהודה
 לינוקא, בן אהוב של הקב"ה הרי שניינו **בעל הבית בוצע** בברכת המוציא כדי
 שיתן עין טובה למסובים **ואורח מברך** וכיון שהוא האורחיםanno צריכים לברך.
 אמר ליה, לאו אנא בעל הבית, ולאו אתה אורהין ענה
 לו הינוקא אין אני בעל הבית כאן אלא אימי ועל כן אין אתם אורחים שלי. **אבל**
 קרא אשבחנא, ואקיעם ליה. **דהא אנא טוב עין ודי,**
 שלא שאילו דילcum אמינה עד השטה, **מלוחמא ומיכלא**
 דילוי אבלתוין אבל הוαι ומצאנו בפסוק שטוב עין הוא יברך ואני ודאי טוב עין
 שהרי גיליתי לכם סודות התורה אעפ" שלא שאלתם ומלחמי ומטעמי התורה שלי אכלתם
 לבן אקיים את הפסוק ואברך.

הלייוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

הינוקא נטל הכוֹס ובירק

נִטְלָה כַּפְא דְּבָרְכַתָּא וְבָרֵיךְ נטל הינוקא את הכוֹס ובירק, **וַיַּדְוֵי לֹא יִכְלֵי לְמַסְבֵּל כַּפְא,** והוו מְרַתְתִּי והיה אוחזו את הכוֹס בשתי ידייו (ופ) ולא היו יכולם הידיים שלו לסבול את הכוֹס והיו רועדות. **בֶּד מַטָּא לְעַל הָאָרֶץ וְעַל הַמִּזְוֹן,** אמר כשהגיע לעל הארץ ועל המזון אמר, (תהלים קטו) **פּוֹס יִשְׁוּזָת אֲשָׁא וּבְשָׁמְ יְהֹוָה אֱקָרָא.** קיימא כַּפְא עַל תקוניה, **וְאַתִּישֵּׁב בִּימְנִיה,** ובריך ואז עמדה הכוֹס על תיקונה והתיישבה על חמיש אצבעות יד ימיןנו ובירך שאר הברכה. **לְסֹוף אָמֵר, יְהֹא רָעוֹא דְלָחֶד מַאֲלִין,** יתmeshbon ליה חיין, מגו' (נ"א מלבא) **אַיְלָגָא דְחַיִי,** דבל חיין ביה תלין כשטיים לבך אמר יי' רצון מ לפני ה' שימושו לאחד מאלו חיים מאילן החיים שכל החיים תלויים בו. **וְקוֹדֵשָׁא בָּרֵיךְ הוּא יִעַרְבֵּ לְיִהְ,** וישבח ערָב לְתַתָּא, דיסתבָּם **בְּעַרְבּוֹתִיה,** בְּהַדִּי מַלְפָא קְדִישָׁא (ופ) והקב"ה יהיה ערָב בעדו וימצא

אור הרשב"י

נהג מורי בן אלא כמו שכתוב לעיל עכ"ל.
ואולי ס"ל להאריז"ל דמה שהינוקא אוחזו בשעת הברכה בשתי ידייו לא היה כהנהנה אלא הויאל ולא היו יכולות לסבול הכוֹס, ואם בשתי ידייו כך, על אחת כמה וכמה שבירדו אחת לא היה יכול לאוחזה, ולבן אחווה בתילה בשתי ידייו.

(ופ) ואבן כך היה עם רבי יצחק שכבר הגיע זמנו ומלאך המות היה מركד בננדו לקחתו

(ופ) אמונה מנהג רבינו האריז"ל היה שرك כשלוטל את הכוֹס נוטלו בשתי ידיו, מיד מעבירו ליטין ומברך מבלי סיוע יד השמאלית. ובכ"ב בשער המצוות סוף פרשת עקב ו"ל: ואיל מורי ויל כי מלשון ההוא יונק אדרשת בלק משמע שאוחזו הכוֹס בב' ידיו עד שנגמר ברכה ראשונה, ובשםתחיל ברכה ב' בדין יתיישב כַּפְא עַל תקוניה, ר"ל שיימדנו על הי' אצבעות יד ימיןנו, ועכ"ז לא

הליימוד